

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
17.juni 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-20/12	Giersche.a. mod État du Grand-duché de Luxembourg Sagen vedrører: Skal de af den luxembourgske stat anførte uddannelses- og budgetpolitiske hensyn, der består i et ønske om at øge antallet personer, der afslutter en videregående uddannelse, og som i øjeblikket for så vidt angår den i Luxembourg bosiddende befolkning er lavere end det internationale niveau – hvilke hensyn vil blive alvorligt truet, hvis den luxembourgske stat skulle yde økonomisk uddannelsesstøtte til enhver studerende, der ikke har nogen forbindelse til Storhertugdømmet, med henblik på at gennemføre en videregående uddannelse i et hvilket som helst land i verden, hvilket vil indebære en uforholdsmæssig belastning af det luxembourgske statsbudget – i lyset af det fællesskabsretlige princip om ligebehandling i artikel 7 i forordning nr. 1612/68 anses for at udgøre hensyn, der i overensstemmelse med den ovennævnte fællesskabsretlige retspraksis, kan begrunde den forskellig behandling, der følger af, at både luxembourgske statsborgere og statsborgere fra andre medlemsstater skal opfylde en bopælsbetingelse for at opnå støtte til videregående uddannelser?	Dom	20.06.13
C-568/11	Agroferm A/S mod Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Sagen vedrører: fortolkning af Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005 af 27. oktober 2005 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutions for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri – toldtarifiering med henblik på tildeling af produktionsrestitutions for visse	Dom	20.06.13

	produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri – produkt, der er fremstillet på basis af sukker ved fermentering ved hjælp af <i>Corynebacterium glutamicum</i> og består af 65% lysinsulfat og derudover af urenheder fra fremstillingsprocessen – tarifiering i pos. 2309, 2922 eller 3824 i den kombinerede nomenklatur – fællesskabsstøtte tildelt med urette?		
C-456/12	O Sagen vedrører: 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF med hensyn til betingelserne for retten til ophold for en unionsborgeres familiemedlemmer, der har statsborgerskab i et tredjeland, anvendes analogt, således som det var tilfældet i Domstolens dom i sag C-370/90, Surinder Singh, og i sag C-291/05, Eind, når en unionsborger vender tilbage til den stat, hvor den pågældende er statsborger, efter i henhold til artikel 21, stk. 1, TEUF samt som modtager af tjenester som omhandlet i artikel 56 TEUF, at have opholdt sig i en anden medlemsstat? 2) Hvis ja, er det da et krav, at unionsborgerens ophold i en anden medlemsstat har haft en vis mindstevarighed, for – ved unionsborgerens tilbagevenden til den medlemsstat, i hvilken den pågældende har statsborgerskab – at unionsborgerens familiemedlem, der er statsborger i et tredjeland, har ret til ophold i denne stat? 3) Hvis ja, kan dette krav også opfyldes, såfremt der ikke er tale om et uafbrudt ophold, men ophold af en vis hyppighed såsom ugentlige ophold i weekenden eller regelmæssige besøg? 4) Fortabes den eventuelle ret for et familiemedlem, der er statsborger i et tredjeland, til ophold på grundlag af EU-retten som følge af den tid, der går fra unionsborgerens tilbagevenden til den medlemsstat, i hvilken den pågældende har statsborgerskab, til det tidspunkt, hvor familiemedlemmet, der er statsborger i et tredjeland, under omstændigheder som de i denne sag foreliggende, slutter sig til denne unionsborger i denne medlemsstat?	Dom	25.06.13
C-457/12	S Sagen vedrører: 1) Sag nr. 201108230/1/V4: Kan en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der bor i den medlemsstat, i hvilken han er statsborger, men som arbejder i en anden medlemsstat for en dér hjemmehørende arbejdsgiver, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udlede en ret til ophold på grundlag af EU-retten? 2) Sag nr. 201007849/1/V2: Kan en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der bor i den medlemsstat i hvilken han er statsborger, men som i forbindelse med sit arbejde for en i samme medlemsstat hjemmehørende arbejdsgiver rejser frem og tilbage til en anden medlemsstat, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udlede en ret til ophold på grundlag af EU-retten?	Dom	25.06.13
C-320/12	Malaysia Dairy Industries Sagen vedrører: Spørgsmål 1) Er begrebet ond tro i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, artikel 4, stk. 4, litra g), udtryk for en retsstandard, der kan udfyldes i overensstemmelse med national ret, eller er der tale om et EU-retligt begreb, som skal undergives en ensartet fortolkning i hele EU? Spørgsmål 2) Hvis begrebet ond tro i direktiv 2008/95/EF, artikel 4, stk. 4, litra g), er et EU-retligt begreb, skal begrebet da forstås således, at det kan være tilstrækkeligt, at ansøgeren på ansøgnings-tidspunktet havde eller burde have	Dom	27.06.13

	kendskab til det udenlandske mærke, eller stilles der yderligere krav til ansøgerens subjektive forhold for at nægte registrering? Spørgsmål 3) Kan en medlemsstat vælge at indføre en særegen beskyttelse af udenlandske mærker, som i relation til kravet om ond tro adskiller sig fra artikel 4, stk. 4, litra g), i direktiv 2005/95/EF, f.eks. ved at stille et særligt krav om, at ansøgeren havde eller burde have haft kendskab til det udenlandske mærke?		
C-66/12	<p>Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Principalt: Kommissionens meddelelse KOM(2011) 829 endelig af 24. november 2011 annulleres i medfør af artikel 263 TEUF, for så vidt som Kommissionen derved endeligt afviser at forelægge passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 10 i bilag XI til vedtægten, og ligeledes annulleres i henhold til artikel 263 TEUF Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner. Subsidiært: Det fastslås i medfør af artikel 265 TEUF, at der foreligger en tilsidesættelse af traktaterne som følge af den omstændighed, at Kommissionen har undladt at forelægge passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 10 i bilag XI til vedtægten. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Mundtlig forhandling	02.07.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
T-509/09	<p>Portugal mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Annullation af Kommissionens beslutning af 14. oktober 2009, som blev meddelt den portugisiske regering ved skrivelse nr. 11 656, hvorved der blev givet afslag på anmodningen om tilbagebetaling af det beløb, som tidligere var blevet bevilliget for erhvervelse af to havgående patruljefartøjer til brug for fiskeriinspektion, på 11 025 000 EUR. Sagsøgte tilpligtes at efterkomme de ansøgninger om tilbagebetaling, som den portugisiske stat har indgivet inden for rammerne af Kommissionens beslutning 2002/978/EF af 10. december 2002.</p>	Dom	18.06.13
C-241/12 – 242/12	<p>Shell Nederland m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal et parti diesel betegnes som affald som omhandlet i affaldsforordningen (den gamle og den nye) under følgende omstændigheder: a. partiet består af Ultra Light Sulphur Diesel, der uforsætligt er blevet opblandet med MethylTertiaryButylEther b. efter levering til køber viser det sig, at partiet – på grund af iblandingen – ikke svarer til de specifikationer, der er aftalt mellem køber og sælger (det er hermed »off-spec«) c. partiet tages – efter købers reklamation – tilbage af sælger i henhold til købekontrakten, og sælger refunder købsprisen d. sælger har til hensigt at bringe partiet – med eller uden iblanding af et andet produkt – tilbage på markedet? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: a. Er der et tidspunkt under de ovenfor nævnte faktiske omstændigheder, fra hvilket dette er tilfældet? b. Ændrer partiet status til ikke-affald på noget tidspunkt mellem afleveringen til køber og en ny iblanding ved sælger eller i sælgers navn, og hvis ja, på hvilket tidspunkt? 3. Har det for besvarelsen af spørgsmål 1 nogen betydning: a. om partiet på samme måde kunne bruges som brændstof som rent ULSD, men på grund af sit lavere flammepunkt ikke længere opfylder (sikkerheds)kravene b. om partiet på grund af den nye sammensætning ikke måtte oplagres af køber i henhold til en miljøtilladelse c. om køber ikke kunne bruge partiet til det formål, hvortil det var indkøbt, nemlig salg ved pumpen som dieselbrændstof d. om købers vilje til at genoverdrage partiet til</p>	GA	18.06.13

	<p>sælger i henhold til købeaftalen var målrettet e. om sælgers vilje reelt var rettet mod at tage partiet tilbage med henblik på at forarbejde det ved iblanding og at bringe det tilbage på markedet f. om partiet kan genfremstilles i den originale tilstand eller som et produkt, der kan omsættes til en pris, der ligger tæt på markedsværdien af det oprindelige parti ULSD g. om genfremstillingen er en sædvanlig produktionsproces h. om markedsværdien af partiet i den tilstand, hvori det befandt sig på det tidspunkt, hvor sælger tog det tilbage, (så godt som) svarer til prisen på et produkt, der har de aftalte specifikationer i. om det tilbagetagne parti i den tilstand, hvori det befandt sig på det tidspunkt, hvor sælger tog det tilbage, kan sælges på markedet uden forarbejdning j. om handel med produkter som det omhandlede parti er normal, og om det inden for handelen er normalt ikke at betragte dette som handel med affald?</p>		
C-681/11	<p>Schenkere.a.</p> <p>Sagen vedrører: Må en virksomheds tilsidesættelse af artikel 101 TEUF sanktioneres med en bøde, såfremt virksomheden befandt sig i en vildfarelse med hensyn til lovligheden af dens adfærd, og denne vildfarelse ikke kan tilregnes den? Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: 1a) Kan virksomhedens vildfarelse med hensyn til retmæssigheden af dens adfærd ikke tilregnes den, såfremt virksomheden har henholdt sig til et råd fra en juridisk rådgiver med erfaring i konkurrenceret, og virksomheden hverken umiddelbart eller efter den efterprøvelse, som med rimelighed kunne forventes af virksomheden, kunne erkende rådets urigtighed? 1b) Kan virksomhedens vildfarelse med hensyn til retmæssigheden af dens adfærd ikke tilregnes den, såfremt virksomhedens har stolet på rigtigheden af en afgørelse fra en national konkurrencemyndighed, som alene havde bedømt den pågældende adfærd efter national ret og erklæret den lovlig? 2) Er de nationale konkurrencemyndigheder beføjede til at fastslå, at en virksomhed har deltaget i et kartel, der har overtrådt Unionens konkurrenceregler, såfremt virksomheden ikke kan pålægges bøde, fordi den har søgt om anvendelse af kronvidnereglerne?</p>	Dom	18.06.13
C-7/12	<p>NadeždasRiežniece mod LatvijasRepublikasZemkopībasministrījaLaukuatbalstadienests</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligestilling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse samt arbejdsvilkår og bestemmelserne i rammeaftalen om forældreorlov, der er knyttet som bilag til Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, fortolkes således, at de er til hinder for, at en arbejdsgiver foretager enhver handling (navnlig vurdering af den ansatte i dennes fravær), der har til følge, at en kvinde, der har forældreorlov, kan miste sin stilling efter at have genoptaget sit arbejde? 2. Skal ovenstående spørgsmål besvares anderledes, hvis grunden til arbejdsgiverens handling er, at der, som følge af statens økonomiske recession i alle statslige organer og forvaltninger er gennemført en optimering af antallet af tjenestemænd og nedlæggelse af stillinger? 3. Skal vurderingen af appellantens arbejde og fortjeneste, der tager hensyn til den seneste årlige vurdering af hendes præstation som tjenestemand og hendes resultater før forældreorloven, sammenlignet med vurderingen – efter nye kriterier – af arbejdet og fortjenesten for andre tjenestemænd, som fortsatte i aktiv tjeneste (og som desuden gjorde brug af muligheden for at øge deres fortjeneste), anses for indirekte forskelsbehandling?</p>	Dom	20.06.13
C-72/12	<p>GemeindeAltripe.a. mod Land Rheinland-Pfalz</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring</p>	GA	20.06.13

	<p>af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse fortolkes således, at medlemsstaterne var forpligtet til at fastsætte, at de nationale forskrifter, der blev vedtaget til gennemførelse af artikel 10a i direktiv 85/337, også finder anvendelse på sådanne administrative tilladelsesprocedurer, som myndighederne havde indledt før den 25. juni 2005, men hvor tilladelse først blev meddelt efter dette tidspunkt?</p> <p>2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende: Skal artikel 10a i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 fortolkes således, at medlemsstaterne var forpligtet til at udvide anvendelsen af de nationale forskrifter, der blev vedtaget til gennemførelse af artikel 10a i direktiv 85/337/EØF med henblik på anfægtelse af den processuelle lovlighed af en afgørelse, til at omfatte det tilfælde, hvor der er gennemført en miljøvurdering, men denne er behæftet med fejl?</p> <p>3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Skal artikel 10a i direktiv 85/337/EØF i de tilfælde, hvor det i en medlemsstats forvaltningsretlige regler i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 1, litra b), i direktiv 85/337/EØF foreskrives, at medlemmerne af den berørte offentlighed principielt kun har adgang til domstolsprøvelse under forudsætning af, at de gør gældende, at en rettighed er krænket, fortolkes således, a) at en anfægtelse ved domstolene af den processuelle lovlighed af afgørelser, som er omfattet af direktivets bestemmelser om offentlig deltagelse, kun kan tiltrædes og føre til ophævelse af afgørelsen, såfremt det efter sagens omstændigheder konkret er muligt, at den anfægtede afgørelse ville have fået et andet indhold uden den processuelle fejl, og såfremt den processuelle fejl samtidigt endvidere påvirker en materiel retsstilling, der tilkommer sagsøgeren, eller b) at der i forbindelse med anfægtelsen ved domstolene af den processuelle lovlighed af afgørelser, som er omfattet af direktivets bestemmelser om offentlig deltagelse, i videre omfang skal tages hensyn til processuelle fejl? Såfremt det foranstående spørgsmål skal besvares som forudsat i litra b): Hvilke indholdsmæssige krav skal der stilles til processuelle fejl, for at disse kan tages i betragtning til fordel for en sagsøger ved anfægtelsen ved domstolene af den processuelle lovlighed af en afgørelse?</p>		
C-301/12	<p>Cascina Tre Pini</p> <p>Sagen vedrører: a) Er en national bestemmelse (så som artikel 3, stk. 4a, i DPR 357/97), der fastsætter en beføjelse for regionerne og de autonome provinser til af egen drift at foreslå revision af LAF'erne uden samtidig at fastsætte en forpligtelse for disse myndigheder til at træffe foranstaltninger, i tilfælde hvor private ejere af områder, der er omfattet af LAF'erne, fremsætter en begrundet anmodning om at udøve denne beføjelse, eller i det mindste i tilfælde, hvor private ejere hævder, at der har fundet en miljømæssig forringelse af området sted, til hinder for korrekt anvendelse af artikel 9 og 10 i direktiv 92/43/EØF? b) Er en national bestemmelse (så som artikel 3, stk. 4a, i DPR 357/97), der fastsætter en beføjelse for regionerne og de autonome provinser til af egen drift at foreslå revision af LAF'erne, efter en regelmæssig vurdering, uden at fastsætte præcist, hvor hyppigt vurderingen skal foretages (eksempelvis hvert andet år, hver tredje år osv.) og uden at fastlægge, at den regelmæssige vurdering, som er overladt til regionerne og de autonome provinser, offentliggøres ved hjælp af kollektive kampagner, der har til formål at gøre det muligt for berørte parter at fremsætte bemærkninger eller forslag, til hinder for korrekt anvendelse af artikel 9 og 10 i direktiv 92/43/EØF? c) Er en national bestemmelse (så som artikel 3, stk. 4a, i DPR 357/97), der tildeler regionerne og de autonome provinser initiativet til revision af LAF'erne, uden at fastsætte en initiativret også for staten, i det mindste som en subsidiær ret i tilfælde af passivitet fra regionerne og de autonome provinsers side, til hinder for korrekt anvendelse af artikel 9 og 10 i direktiv 92/43/EØF? d) Er en nationale bestemmelse (så som artikel 3, stk. 4a, i DPR 357/97), der fastsætter en beføjelse for regionerne og de autonome provinser til af egen drift at foreslå revision af LAF'erne efter et fuldstændigt frit og uforpligtende skøn, selv om der er indtruffet – og formelt blevet påvist – tilfælde af forurening eller miljømæssig forringelse, til</p>	GA	20.06.13

	hinder for korrekt anvendelse af artikel 9 og 10 i direktiv 92/43/EØF?		
C-309/12	<p>Gomes Viana Novo e.a.</p> <p>Sagen vedrører: Skal EU-lovgivningen på det specifikke område for sikring af løntilgodehavender i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, herunder navnlig artikel 4 og 10 i direktiv 80/987/EØF, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som selv i de tilfælde, hvor arbejdstagerne har anlagt sag mod arbejdsgiveren ved Tribunal do Trabalho med henblik på at opnå rettens fastsættelse af det skyldige beløb samt tvangsinddrivelse heraf, udelukkende garanterer de tilgodehavender, der er stiftet inden for de seneste seks måneder forud for anlæggelsen af søgsmål om insolvens mod arbejdsgiveren?</p>	GA	20.06.13
C-272/12 P	<p>Irland m.fl. mod Kommissionen (Appel)</p> <p>Påstand: Dom afsagt den 21. marts 2012 af Den Europæiske Unions Ret (Fjerde Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV og T-69/06 RENV, Irland m.fl. mod Kommissionen, ophæves. Sagerne hjemvises til Retten til fornyet behandling.</p> <p>Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.</p>	GA	25.06.13
C-131/12	<p>Google Spain et Google mod Agencia Española de Protección de Datos</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1. Hvad angår den territoriale anvendelse af direktiv 95/46 og følgelig de spanske databeskyttelsesregler: 1.1. Kan der siges at foreligge en »virksomhed eller et organ« som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 95/46, når der foreligger en eller flere af følgende situationer: – såfremt den virksomhed, der leverer søgemaskinen, i en medlemsstat etablerer et kontor eller et datterselskab, der skal sørge for reklame og salg af reklameplads i søgemaskinen, og som retter sine aktiviteter mod borgerne i denne stat Eller – såfremt modervirksomheden udpeger et datterselskab, der er etableret i denne medlemsstat, som sin repræsentant og registeransvarlige for to konkrete edbregistre, der har forbindelse til oplysninger om de kunder, der har indgået aftale med den nævnte virksomhed om visning af reklamer eller – såfremt kontoret eller datterselskabet, der er etableret i en medlemsstat, videregiver de anmodninger og krav, som både de berørte personer og de kompetente databeskyttelsesmyndigheder sender til kontoret eller datterselskabet, til modervirksomheden, der er etableret uden for Den Europæiske Union, selv om dette samarbejde foregår på frivilligt grundlag? 1.2. Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46 fortolkes således, at der anvendes »midler [...], som befinder sig på den pågældende medlemsstats område« såfremt en søgemaskine gør brug af spiders eller robotter for at lokalisere og registrere oplysninger fra websites, der befinder sig på servere i denne medlemsstat eller såfremt der gøres brug af en medlemsstats domænenavn, og søgningerne og resultaterne organiseres afhængigt af denne medlemsstats sprog? 1.3. Kan en midlertidig lagring af de af søgemaskinerne registrerede oplysninger fra internettet anses for at være anvendelse af midler som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46? Såfremt det sidste spørgsmål besvares bekræftende, kan tilknytningskriteriet da siges at være opfyldt, når virksomheden under henvisning til konkurrencemæssige årsager nægter at oplyse, hvor den lagrer disse registre? 1.4. Uafhængigt af besvarelsen af ovenstående spørgsmål og især i tilfælde af, at Den Europæiske Unions Domstol finder, at tilknytningskriterierne, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 95/46, ikke foreligger, skal direktiv 95/46 om databeskyttelse da finde anvendelse i lyset af artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i den medlemsstat, hvor konflikten tyngdepunkt befinder sig, og hvor der er mulighed for en mere effektiv beskyttelse af EU-borgernes rettigheder? 2. Hvad angår søgemaskinernes aktivitet som leverandør af oplysninger set i forhold til direktiv 95/46 om databeskyttelse: 2.1. For så vidt angår den internetaktivitet, der foretages af virksomheden »Google«s søgemaskine som leverandør af oplysninger, og som består i at lokalisere oplysninger, der er offentliggjort eller lagt på nettet af tredjemænd, registrere disse automatisk, lagre dem midlertidigt og sluttelig gøre dem tilgængelige for internetbrugere i en vis prioriteret orden, når oplysningerne indeholder</p>	GA	25.06.13

	<p>persondata om tredjemænd [...] skal da en aktivitet som den beskrevne [når oplysningerne indeholder persondata om tredjemænd] fortolkes som værende omfattet af begrebet »behandling af personoplysninger« som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 95/46? 2.2. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende og i forhold til en aktivitet som beskrevet ovenfor: Skal artikel 2, litra d), i direktiv 95/46 fortolkes således, at den virksomhed, der forvalter søgemaskinen »Google«, er »registeransvarlig« for de persondata, der er indeholdt i de websites, den har registreret? 2.3. Såfremt det foranstående spørgsmål besvares bekræftende: Kan den nationale databeskyttelsesmyndighed (i det foreliggende tilfælde Agencia Española de Protección de Datos), der skal beskytte de rettigheder, der er omhandlet i artikel 12, litra b), og artikel 14, litra a), i direktiv 95/46, rette direkte henvendelse til virksomheden »Google«'s søgemaskine for at kræve, at denne virksomhed fjerner registre over oplysningerne, uden først eller samtidigt at rette henvendelse til indehaveren af den website, der indeholder oplysninger, der er offentliggjort af tredjemand? 2.4. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, bortfalder forpligtelsen for disse søgemaskiner til at overholde nævnte rettigheder, da, når de oplysninger, der omfatter personoplysninger, er offentliggjort lovligt af tredjemand og fortsat fremgår af den oprindelige website? 3. For så vidt angår rækkevidden af retten til sletning og retten til indsigelse i forhold til den såkaldte ret til at blive glemt forelægges følgende spørgsmål: 3.1. Skal retten til sletning og blokering af oplysninger, der er reguleret i artikel 12, litra b), i direktiv 95/46, og retten til indsigelse, der er reguleret i samme direktivs artikel 14, litra a), fortolkes således, at de omfatter den berørte parts ret til at rette henvendelse til søgemaskinerne for at forhindre registrering af den pågældendes personoplysninger, der er offentliggjort på tredjemands website, under påberåbelse af, at den pågældende ikke ønsker, at oplysningerne kommer til internetbrugernes kendskab, fordi den pågældende finder, at oplysningerne kan komme ham til skade eller ønsker, at de slettes, selv om der er tale om oplysninger, der er offentliggjort lovligt af tredjemand?</p>		
C-149/12 P	<p>Xeda International SA og Pace International LLC mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Rettens dom i sag T-71/10 ophæves. Annullation af beslutning om afvisning af at optage diphenylamin (»DPA«) i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF (1), og hvori det blev fastslået, at medlemsstaterne skulle tilbagekalde godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder DPA, inden den 30. maj 2010. Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse i det annullationssøgsmaal, som appellanterne havde anlagt. Indstævnte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).</p>	Dom	27.06.13
C-93/12	<p>Agrokonsulting</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal effektivitetsprincippet, som er blevet udviklet i Den Europæiske Unions [Domstols] retspraksis, og princippet om effektiv domstolsbeskyttelse, der er forankret i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse principper ikke tillader en national processuel bestemmelse som forvaltningsproceslovens artikel 133, stk. 1, hvorefter den retslige kompetence i forvaltningsretlige sager angående gennemførelsen af Den Europæiske Unions fælles landbrugspolitik alene afhænger af hjemstedet for den forvaltningsmyndighed, der har udstedt den anfægtede forvaltningsakt, når man betænker, at bestemmelsen ikke tager hensyn til arealets beliggenhed og sagsøgerens bopæl? 2) Skal ækvivalensprincippet, som er blevet udviklet i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, fortolkes således, at det ikke tillader en national processuel bestemmelse som forvaltningsproceslovens artikel 133, stk. 1, hvorefter den retslige kompetence i forvaltningsretlige sager vedrørende gennemførelsen af Den Europæiske Unions fælles landbrugspolitik alene afhænger af hjemstedet for den forvaltningsmyndighed, der har udstedt den anfægtede forvaltningsakt, når henses til § 19 i overgangs- og afsluttende bestemmelser vedrørende ændring og supplerung af forvaltningsprocesloven (der</p>	Dom	27.06.13

	regulerer retternes kompetence i nationale forvaltningsretlige sager vedrørende landbrugsarealer)?		
C-137/12	Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets afgørelse 2011/853/EU af 29. november 2011 om undertegnelse på Unionens vegne af den europæiske konvention om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	27.06.13
C-166/12	Časta Sagen vedrører: 1. Hvordan skal begrebet »kapital, der repræsenterer [...] pensionsrettigheder« i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, som ændret ved Rådets forordning nr. 723/2004 (herefter »tjenestemandsvedtægten«), forstås? Omfatter begrebet pensionsrettighedsniveauet fastsat både i form af den aktuarmæssige modværdi og i form af den fastsatte tilbagekøbsværdi som defineret i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten, således som fastsat inden ikrafttrædelsen af forordning nr. 723/2004, eller skal det identificeres med kun et af disse begreber, og hvis ikke, hvordan adskiller det sig da fra disse begreber? 2. Udelukker artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, som ændret ved Lissabontraktaten, anvendelsen af den metode til beregning af pensionsrettigheder, der er opstillet i § 105a, stk. 1, i lov nr. 155/1995 om pensionsforsikring og i administrativ bekendtgørelse nr. 587/2006 om detaljerede ordninger for gensidig overførsel af pensionsrettigheder i forbindelse med De Europæiske Fællesskabers pensionsordning? Er det i denne sammenhæng relevant, at denne beregningsmetode i en specifik sag medfører, at de pensionsrettigheder, der tilbydes overført til EU-pensionsordningen, ansættes til et niveau, som ikke engang udgør halvdelen af de bidrag, som en tjenestemand har betalt til den nationale pensionsordning? 3. Skal Domstolens dom af 16. december 2004, sag C-293/03, Gregorio My mod Office national des pensions (ONP), fortolkes således, at det personlige vurderingsgrundlag med henblik på beregningen af værdien af de pensionsrettigheder, der skal overføres til EU-pensionsordningen ved hjælp af en aktuarmæssig metode, som er afhængig af forsikringsperioden, også omfatter den periode, hvorunder EU-tjenestemanden forud for datoen for fremsættelse af anmodningen om overførsel af pensionsrettighederne allerede har deltaget i EU-pensionsordningen?	GA	27.06.13
C-284/12	Deutsche Lufthansa Sagen vedrører: 1) Medfører en af Kommissionen truffet afgørelse, som ikke er blevet anfægtet, om at indlede en formel undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 3, andet punktum, TEUF, at en national ret i en sag, der angår tilbagesøgning af ydede betalinger og undladelse af fremover at foretage betalinger, er bundet til Kommissionens retsopfattelse i åbningsskrivelsen med hensyn til bedømmelse af statsstøttens karakter? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal foranstaltninger, der gennemføres af en offentlig virksomhed som omhandlet i artikel 2, litra b), nr. i), i Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 (EUT L 318, s. 17-25, »gennemskuelighedsdirektivet«), som driver en lufthavn, i støttemæssig henseende anses for selektive foranstaltninger som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF alene af den grund, at de kun er til gavn for de luftfartsvirksomheder, der benytter lufthavnen? 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: a) Er kriteriet selektivitet ikke opfyldt, når den offentlige virksomhed, som driver lufthavnen, på en gennemskuelig måde giver alle flyselskaber, der [org. s. 3] beslutter at benytte lufthavnen, de samme betingelser herfor? b) Gælder dette også, når den, der driver lufthavnen, forfølger en bestemt forretningsmodel (her: samarbejde med de såkaldte lavprisselskaber – low-cost-	GA	27.06.13

	carriers), og betingelserne for benyttelsen er tilpasset denne kundekreds og derfor ikke er lige attraktive for alle flyselskaber? c) Foreligger der under alle omstændigheder en selektiv foranstaltning, når den væsentligste del af lufthavnens passagerer over mange år kun benytter ét flyselskab?		
C-320/12	<p>Malaysia Dairy Industries</p> <p>Sagen vedrører: Spørgsmål 1) Er begrebet ond tro i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, artikel 4, stk. 4, litra g), udtryk for en retsstandard, der kan udfyldes i overensstemmelse med national ret, eller er der tale om et EU-retligt begreb, som skal undergives en ensartet fortolkning i hele EU? Spørgsmål 2) Hvis begrebet ond tro i direktiv 2008/95/EF, artikel 4, stk. 4, litra g), er et EU-retligt begreb, skal begrebet da forstås således, at det kan være tilstrækkeligt, at ansøgeren på ansøgnings-tidspunktet havde eller burde have kendskab til det udenlandske mærke, eller stilles der yderligere krav til ansøgerens subjektive forhold for at nægte registrering? Spørgsmål 3) Kan en medlemsstat vælge at indføre en særegen beskyttelse af udenlandske mærker, som i relation til kravet om ond tro adskiller sig fra artikel 4, stk. 4, litra g), i direktiv 2008/95/EF, f.eks. ved at stille et særligt krav om, at ansøgeren havde eller burde have haft kendskab til det udenlandske mærke?</p>	Dom	27.06.13
C-485/11	<p>Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik</p> <p>Sagsøgerens påstande:</p> <p>Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester 1 ved i artikel 33 i lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009 om audiovisuel kommunikation 2 at indføre et yderligere gebyr, der pålægges udbydere af elektroniske kommunikationstjenester. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	27.06.13
C-569/10	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p>Påstand: Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 1, og artikel 5, nr. 1) og 2) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (1), idet den har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at adgangen til at udføre prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter kan ske uden nogen form for forskelsbehandling af de interesserede virksomheder, og at tilladelse til denne aktivitet fordeles gennem en procedure, hvor alle interesserede virksomheder kan indgive en ansøgning, og efter kriterier, der er blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende forud for fristen for indgivelse af ansøgninger. Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	27.06.13